Ч. 42 (13.587). Львів, субота 17. лютого 1934. Pocztowa opłatę opłacono ryczałtem. Рік LV.

# ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічне 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

# Домашня війна в Австрії.

## КРІВАВІ БОЇ У ВІДНІ.

ВІДЕНЬ, 15. 2. ПАТ. На основі останніх відомлень в цілій Австрії панує спокій. Тільки у Відні приходило вчора до дрібних сутичок. Значна частина шуцбундистів піддалася. В дільниці Шуцбунд держався два дні. На горі Ляерберг соціялісти заняли бетонові позиції, а звідки виперли їх учора вечором вогнем артилерії. Вже від рана було чути в місті пальбу скорострілів. У вчорашніх боях за гору Ляерберг Гаймвера стратила 17 убитих. У Фльорідсдорфі бої тривали до пізнього вечора. Артилерія знищила міський будинок у Гетегоф. Дім згорів до тла. В дільниці Майдлінґ соціялісти забарикадувалися в домі Бабельгоф, звідки кидали на поліцію ручні гранати. Після довшої боротьби виперли їх звідсіль.

Ревізії переведені поліцією в багатьох домах виказали, що Шуцбунд розпоряджав величезними запасами зброї та муніції. У варстатах електричної залізниці знайдено кільканацять скорострілів та муніцію. Вчора урядові війська взяли в полон 2.000 бранців.

## БОЇ У ФЛЬОРІДСДОРФІ І МАЙДЛІНГУ.

Про бої, які розігралися в дільниці Фльорідсдорф, приносять часописи такі подробиці: Військові відділи мусіли наперед *збурити залізничі уложення*, щоби острілювати скоростріли, уставлені соціялістами на дахах домів. Дім поліційного комісаріяту і староства здобули приступом. Опівночі війська кинули кілька бомб, які знищили позиції скорострілів. Після сильної атаки соціялісти забарикадувалися в кількох домах, опісля вивісили *білу хоругв*. Урядові війська здобули робітничий дім і північний двірець при допомозі *тяжких скорострілів і гармат*. Від гарматніх стрілен вибухли пожежі, яких ніхто не гасив. На двірці взяли 400 шуцбундистів. Дальше здобуло військо приступом ґазівню Леопольдав. Частина соціялістів піддалася, а решта відступила в напрямі чеської границі. В середу ранком військо здобуло позиції Шуцбунду на Ляерберґ у дільниці Сімерінґ.

В дільниці Майдлінґ соціялісти обсадили кілька громадських домів, уставивши скоростріли на дахах. Урядове військо розпочало атаку, уживаючи гармат і скорострілів. Командант військового відділу позволив жінкам і дітям, які находилися в середині, забрати річи і покинути мешкання. Військо атакувало дім, де находиться чеська школа. Пополудні над містом *кружляли літаки*, які кидали відозви, що закликали робітниче населення до спокою та послуху супроти влади. Бої були також в інших дільницях.

## 1.500 УБИТИХ

На основі тимчасових обчислень у вуличних боях в цілій Австрії згинуло коло *1500 осіб*, з чого 600 припадає на сам Відень. Число ранених сягає *кількох тисяч осіб*.

Австрійські урядові кола, взагалі стараються тушувати розміри домашньої війни. Вони заявляють, що приватні обчислення жертв є пересаджені. Поліція і військо втратили у Відні біля 30 убитих, на провінції теж 30, отже разом біля 60. Обчислення втрат Шуцбунду утруднене, одначе можна приняти біля 150 убитих. Число ранених по обох сторонах доходить до 400 осіб.

„Фосіше Цтг." довідується з Відня, що в середу вечором сказано заграничним кореспондентам, що втрати урядових військ у Відні доходять до 300 убитих, в Лінцу має бути вбитих 90 вояків, в Ґрацу 10. У віденському шпиталі лежить 123 трупи, яких досі не розпізнали.

## УРЯД ПРО СИТУАЦІЮ В АВСТРІЇ.

ВІДЕНЬ, 15. 2. ПАТ. Вчора вечором канцлер Дольфус виголосив до віденського радія промову, закликаючи робітників, щоби занехали проливу крови. Союзний уряд, бажаючи дати доказ великодушности для збаламучених провідниками робітників, заявляє, що хто з робітників, з винятком провідників, здержиться від бою і зголоситься до влади в днї 15. н. м., зможе рахувати на вибачення. Канцлер заявив, що поширювані заграничною пресою вістки про ситуацію в Австрії є фальшиві. Уряд панує вповні над ситуацією.

Опісля промовляв зрізь радіо державний секретар для справ безпеки Карвінскі, з'ясовуючи хід подій в Австрії. Він заявив, що доми, будовані соціялістичною віденською громадою, мали за меті не так добро мешканців, як приготування до домашньої війни. Кожний дім був твердинею. Тепер показується, що всі доми служили Шуцбундові як позиції до оборони й атакування урядових військ. В часі ревізії знайдено в них великі маґазини зброї та муніції. В XVI. дільниці викрито 3.000 ручних ґранат.

## НАГЛІ СУДИ ВІШАЮТЬ.

А тимчасом на терені цілої Австрії урядують наглі суди. На подвір'ю карного суду у Відні повішено в середу вечором 43-літнього шуцбундівця Мюніхрайтера, що стріляв до війська. Опівночі виконано другий смертний присуд. Повішено інж. Вайселя, що застрілив у Фльорідсдорфі зі скорострілу 10 поліцистів і капітана штабу. В четвер перед пол. страчено якогось Коляга. Одночасно в інших місцевостях судять 50 осіб. Усім грозить кара смерти.

## ЗВІЛЬНЯЮТЬ РОБІТНИКІВ.

БЕРЛІН, 15. 2. ПАТ. Краєвий начальник Гор. Австрії наказав розвязати усі робітничі каси убезпечення на випадок хороби. Водночас звільнено з праці усіх громадських урядників та службовиків приватних заведень і установ, що брали безпосередню або посередню участь у відомих подіях.

## НАЦ.-СОЦІЯЛІСТИ ПОЧИНАЮТЬ СВОЮ АКЦІЮ?

ВІДЕНЬ, 15. 2. ПАТ. Як відомо, над Віднем появився був літак, що розкидав летючки. Що це за літак — досі не устійнено. У промові, яку передавало радіо з Мінхену, Габіхт заявив, що літак розкидував нац.-соціялістичні летючки, які взивали робітників видержати, бо допомога недалеко.

Від учора можна завважити нову тактику нац.-соціялістів. Коли досі вони відносилися до всього з резервою, від учора почали вони свою акцію проти Дольфуса покищо по радію. В австрійських урядових колах сподіваються, що в найближчих днях прийде до ґенеральної баталії з нац.-соціялістами.

## МІСТО ЗАНЯТЕ СОЦІЯЛІСТАМИ.

ЛІНЦ, 15. II. ПАТ. Місто Еберзе є зовсім у руках соціялістів. Члени Шуцбунду присилували фабр. робітників кинути роботу, обсадили станицю жандармерії, почтовий уряд і замкнули всі дороги, що ведуть до Лінцу.

## ІТАЛІЯ ГОТОВА ДО ІНТЕРВЕНЦІЇ.

ПАРИЖ, 15. II. ПАТ. Римський кореспондент „Тану" повідомляє, що в Римі кажуть, нібито італійський уряд на випадок потреби передбачує навіть інтервенцію в Австрії. В закордонній пресі появилися вістки про скріплення залоги в Больцано, Трієсті та Падуї. Інформації ті наводить „Джорнале д Італія". З того можна здогадуватися, що ті ревеляції не є шкідливі для теперішньої італійської політики. Кореспондент „Тану" пише, що колиб якась чужа держава хотіла взяти участь в інтервенції, Італія не завагається інтервеніювати.

## Вістки з останньої хвилини.

З останніх вісток виходить, що австрійський уряд іще не зовсім опанував положення. Рано вдалося Шуцбундові знову заняти бльоки біля роб. дому ім. Маркса та двірець Франца Йосифа. Урядові війська наступають панцирними автами. І в дільниці Отакрінґ ідуть бої. В Сімерінгу впало нічю на четвер ок. 200 гарматніх стрілен. Біля Фльорідсдорфу та у сх. дільницях шуцбундівці окопалися та атакують військо. В Лейтені та Каграні бої не вгавають, соціялісти стріляють із дахів і барикад.

## АВСТРІЙСЬКИЙ ПРОТЕСТ У ПРАЗІ.

З Праги повідомляють, що 15. II. австрійський уряд зложив офіціяльний протест у чеському м-стві закорд. справ. Іде про літак, який зявився був над Віднем і скидав летючки, що взивали віденський пролетаріят видержати та заповідали, що соціялістам прийде підмога.

## ПІДДАЮТЬСЯ ШУЦБУНДОВІ.

З Праги повідомляють, що два панцирні поїзди, які належали до урядового війська, піддалися біля Відня відділові Шуцбунду без бою. Залога одного поїзду зголосилася до боротьби проти уряду. Вістка про це дійшла до Відня, одначе канцелярія віцеканцлера Фея заборонила оголосити її. Журналістам загрозив Фей, що станують перед наглим судом, колиб подали цю вістку.

З Лінцу повідомляють тіж праські джерела, що Лінц є знову в руках Шуцбунду. Замітне, що по боці соціялістів борються тепер проти уряду дві сотні війська, які перейшли до соціялістів зі зброєю при здобуванні головних військових касарень у Лінцу. Над Лінцом зявився урядовий літак і скинув летючки, що взивали населення виступити проти соціялістів, інакше місто збомбардують. Шуцбундівці острілювали літак, та він вилістався з обстрілу.

## ВІДОЗВА ДОЛЬФУСА ДО НАЦІОНАЛІСТІВ.

У Відні велике враження викликала вістка, що Дольфус видав відозву до націоналістичних акад. організацій, щоби вступали як добровольці до війська для боротьби з соц. повстанцями. Жидівське населення побоюється з того приводу, бо ті організації, як гітлерівська експозитура, як дістануть зброю, вимусять знову улеґалізувати наново гітлерівську партію в Австрії.

*

## СОЦІЯЛІСТИ В ПОЛЬЩІ РАДІ ПІДПОМОГТИ АВСТРІЙСЬКИМ.

Центральний Комітет Бунду в Польщі вислав до соц. інтернаціоналу телеграму, в якій сказано, що в звязку з подіями в Австрії конечна сильна міжнародня пролетарська акція. Провідники Бунду предложили телефонічно ген. секретареві інтернаціоналу д-р Адлерові, який є в Ціріху, скликати надзвичайне засідання екзекутиви соц. інтернаціоналу задля проголошення протестаційного страйку робітників у всій Европі для піддержки австрійських соціялістів у їх боротьбі. Д-р Адлер, як зачувати, відповів, що після страйку у Франції тяжко буде тепер знову перевести страйк, тому треба піждати на дальший розвиток подій.

## ДЕМОНСТРАЦІЇ ПЕРРЕД АВСТРІЙСЬКИМ КОНСУЛЯТОМ.

Перед австрійським консулятом у Варшаві зібралася в середу група демонстрантів. Кричали проти фашизму й австрійського уряду. Поліція арештувала провідників демонстрантів, жидів із Бунду та Цукунфту. В четвер ті самі організації пробували знову демонструвати, та поліція їх розігнала.

## МАНІФЕСТАЦІЇ У ЛЬВОВІ.

У четвер в год. 21.10 около кількадесять комуністів хотіло уладити демонстрацію перед австрійським консулятом у Львові при вул. Осолінських. Поліція демонстрантів розігнала, а придержала 28-літнього Авр. Шефеля.

## ПІВГОДИННИЙ СТРАЙК.

Центральний Комітет професійних союзів у Польщі постановив у понеділок 19. лютого проголосити півгодинний демонстраційний страйк на знак солідарности з австрійськими робітниками. Страйк буде тревати від год. 10 до 10.30 передполуднем.

## ДИМІСІЯ ЧЕХОСЛОВАЦЬКОГО КАБІНЕТУ.

ПРАГА, 15. 2. ПАТ. Уряд Маліпетра подався до димісії. Є це наслідок нового господарського пляну, що має на меті зірвати з дотеперішньою дефляційною політикою. В новім кабінеті зайшли тільки незначні зміни. Маліпетер залишився премієром, становище міністра скарбу обняв д-р Трапль, міністерство освіти проф. Кромаш, торговлі Досталяк. В уряді є заступлених 6 партій.

# Як можна санувати відносини у Православній Церкві?

Ми ніколи не жаліб місця полеміці з соймовою промовою посла — та ще й нашого однодумця, — який згідно зі знанням справи та своєю совістю виконує свій важкий обовязок, колиб не те, що в даному випадку річ іде взагалі про підхід до складної проблеми Правосл. Церкви в Польщі, проблеми, яка хвилює до краю всіх православних українців. Тому даємо змогу о. прот. Табінському висловити свої сумніви, але одночасно запов'даємо, що в завтрішньому числі подамо відповідь посла С. Хруцького. — Ред.

Під заголовком: „Коли Православна Церква діждеться унормування правних відносин?" „Діло" подало в ч. 19. промову, виголошену п. послом С. Хруцьким 18. січня ц. р. на бюджетовій комісії сойму. Читаючи її, не можемо позбутися враження, що в ній криється деяке непорозуміння: замісць Православної Церкви вона боронить під цим іменем сучасну її ерархію, яка витворила ненормальний стан церковного життя й повинна за нього відповідати; неначе ерархія рівнозначна з Церквою...

Не буду забірати в газеті місця на полеміку; вкажу лише на умовини, при яких Православна Церква в Польщі може діждатися нормальних відносин так внутрішніх, як і зовнішніх, а тим самим — на той шлях, по якому повинна йти її оборона як від зовнішніх, так і внутрішніх надуживань.

### ХТО ВИНЕН, ЩО НЕ СКЛИКАНИЙ СОБОР?!

Законодатний церковний собор — підкреслюємо це виразно — **бажаної поправи не принесе, а домагатися його в соймі — не на місці.** Правду кажучи, це значить: „ломатися" у відчинені двері. Тож державна влада в особі найвищого свого представника — президента республики — виявила свою згоду на скликання собору (декрет 30. і 31. травня 1930 р.) і реалізацію його доручила самій ерархії. Тимчасом остання не тільки не спішиться з собором, а навпаки — всіми доступними засобами його саботує: уложила складний плян підготовчої праці, створила багато комісій, а їх зібрання під ріжноманітними приключками (то свята й канікули, то хвороба й „некогда", то нарешті — „так собі") постійно відтягає. І на працю, яку при добрій волі можна би виконати за один місяць, зужито цілих чотири роки... Чотири роки!!! Більше часу, ніж пішло на уладження двох вселенських соборів („розбійницького" 449 р. і Халкидонського 451 р.) та ще й у римській імперії, де не було залізниць і ґазет та де границі сягали від Евфрату до Британії включно. Коли в кінці 1929 р. московським владикам треба було шукати собі підтримки, вони не завагалися оголосити скликання собору за два місяці... Чомуж би нині, раз це відповідає їхній волі, не перевести їм виборів до собору, тим більше, що й декрет президента дає на нього згоду й 4-ох літ на підготовчу працю цілком досить. Очевидно, церковний собор не входить в їх пляни, та й із знаменитого послання митр. Дениса з 10. X. 1933 р. видно, що так воно є...

Коли ерархія гальмує справу собору, чи не буде доцільною річчю вжити на неї пресії через уряд або сойм? Ні, цей шлях не добрий. Справа собору — це питання чисто церковне. Вмішувати тут сойм або уряд, значить позбавляти Церкву тієї свободи, яку мають інші релігійні організації — не кажучи вже про Церкву Католицьку — як протестантська, старовірська, жидівська; яку мають організації політичні, економічні, освітні. Це значить вищий провід над церковним життям віддавати в сторонні руки. Тоді послідовно справа докотиться до того, що не тільки скликання собору, а й склад його членів, хід праці, нагляд над виконанням ухвал і т. д. опиниться в руках зовнішніх чинників.

Допустім, що їх інтервенція так далеко не сягне, що буде лише товчком для інертної ерархії, і ця остання нарешті візьметься до соборного питання поважно. Чи будуть якісь реальні наслідки? Ніяких. Собор буде тим, чим був напр. недавній „Первий Сезд представителей духовенства і мірян Варшавско-Холмской епархії", лише в значно побільшенім виданні. Зїдуться ті особи, що матимуть „благословенство" ерархії, вишлють до кого треба привіти, прочитають наперед виготовлені й процензуровані реферати, хтось щось скаже, ухвалять наперед вироблені й обовязково процензуровані внески, подякують ерархії за „пастирські труди" й одержавши дієти — розїдуться. Так відбудеться, як слушно висловився д-р А. Річинський, „соборное лицедійство". Коли контрабандним шляхом українцям і білорусам удасться перепачкувати на нього з десяток своїх незалежних представників, то що значитиме їх голос, навіть коли їм не замкнуть рота? Ерархіяж з своїм оточенням як поводилася перед собором, так буде й після нього напевне навіть ще з більшою безоглядністю, бо прикриватиметься авторитетом собору, авторитетом цілої Церкви... „І будет послідняя горше первих"...

### ПОТРІБНИЙ НЕ СОБОР, А ЗМІНА ЕРАРХІЇ.

Не може бути сумніву, що собор не приведе до церковної санації Православія. Він може відіграти ролю лише в нормальних відносинах, а не творити ці відносини. Для створення такого роду відносин потрібна праця відповідного церковного проводу. **А тому радикальна зміна особистого складу сучасної ерархії являється першою і конечною умовиною санації церковного життя** „Не вливають вина молодого в старі міхи". Нинішні зверхники Православної Церкви та їх оточення, що з допусту Божого дійшли до своїх посад, це все чужаки для місцевої української і білоруської людности, особи далекі від неї не тільки національно, а й духово; вони навіть ворожі до неї й настроєні злобно за її незалежницький від „єдиной Русі" настрій. Населення не може цього не відчути, бо мусить мати діло з своїми духовними провідниками й на кожнім кроці з ними стрічається. Знамените „ювилейне торжество", що мало місце 9 IX. 1933 р. в Почаєві, це чудова (хоч і вельми сумна) ілюстрація внутрішніх відносин у Православній Церкві, зокрема між ерархією й українською людністю; вона показала, який антагонізм панує між цими двома таборами, що їх єднає лише зовнішня пресія, а знаменитий „пастирський лист" від 10. X. 1933 р. дає до зрозуміння, що нема надії на усунення того антагонізму. Коли згадана пресія хоч трохи ослабне, досить невеличкого гуртка „певняків", щоби кільканадцять тисяч прочан, себто людей релігійно настроєних, заманіфестували свою антипатію до вигуків: „геть!" включно, — не під адресою „певняків", а... представників своєї ерархії.

Не можна бути симпатиком „почаївсько-ювилейних" методів боротьби, але не можна погодитися і з тим, щоб єдність церковна, зокрема єдність ерархії з вірною людністю, держалась зовнішньою пресією. Та й цього не треба: не тільки теорія, а й життєва практика свідчать про можливість інших порядків, іншої форми церковних відносин. Напр. на Ясній Горі або в Галичині ніякими заходами не вдасться створити щось подібне до „почаївського торжества", хочби мобілізувати не тільки все ВУО (Волинське Укр. Обеднання), але й РНО і РСО — ці три „самобратні" організації. Бо тут ерархію і вірних єднає не зовнішня пресія, а почування взаємного обовязку, спільнота духових інтересів, взаємна любов і взаємна пошана.

Подібної любови ні пошани нема в Православній Церкві в Польщі, бо її ерархія накинена народові, чужа йому та за кільканадцять літ не зуміла з ним зжитися. Усунути таку ерархію є не тільки річчю природною, але й першим необхідним кроком до направи церковних відносин. Цього кроку ще не зроблено. Є деякі відомости, що в близькім часі відбудуться деякі зміни в складі ерархії, а саме, що митр. Денис відзигнує з волинської епархії та передасть її архіеп. Олексієві Громадському, а місце останнього займе „пребивающій на покоє" еп. Пантелеймон або котрийсь з еп. помічників. Нема потреби доказувати, що подібні ерархічні посунення для церковних відносин не мають значіння, що все залишиться по старому, коли зверхниками Церкви позістануть тіж самі особи; коли не прийдуть нові, покликані волею й голосом цілої Церкви, а не політичних чинників, не окремих угрупувань, напр. РНО або Т-ва Могили. Ця справа вельми трудна, але для скермування церковного життя в нормальне русло вона конечна й тому треба її добиватися з цілою енергією. Як її перевести? В обставинах сучасного життя для незєдненої Православної **Церкви не може бути іншого виходу, як згадати традиції XVII віку та старатись їх відновити;** тим більше, що ті традиції ближче стоять до канонічної практики (прав. Апостольське 30., Собору Сардик. 61, Собору VII Вселен. 3), ніж порядок, започаткований сучасною ерархією та нею піддержуваний.

Повторюємо, що покликання ерархії з волі Церкви, а не з волі сторонніх для неї чинни



ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 17. ЛЮТОГО 1934.

СОФІЯ ЯБЛОНСЬКА.

# ЛИСТ З КИТАЮ.

## ДІЛЬНИЦЯ СОБАЧИХ КОВБАСОК.

*Юнанфу.*

На вид вона подібна до всіх інших китайських дільниць, хіба з тим винятком, що тут зустрічаєш цілі громади псів, здебільша з округлими боками.

Я певно булаб і не догадалася причини тих „округлих боків" добре відгодованих псів: (річ неймовірно рідка у Китаю!), колиб раз була не побачила, як один вправний хлопчина за відчиненім подвірі натягав на рами ще теплу шкуру пса, яку виставив сушити на сонці.

Від того дня я ближче зацікавилася цією дільницею та довідалася багато цікавих подробиць про її життя. До цієї популярної не тільки між псами дільниці, з цілого Юнанфу стягаються щодень зграї голодних псів, мов би до безплатних ресторанів. Бо там справді щовечора собачі різники щедро годують приблудів псів. Зрозуміло, що після такого бенкету ці пси вже й не відходять зпід привітних дверей своїх „добродіїв".

На щастя для собачого роду у цій „добродійній" дільниці не всім псам щастить. О ні! Щоб мати право до дарової їжі, треба також мати деякі прикмети, такі, як чорне піднебіння, коротний хвіст, довгу шерсть, бо тільки мясо таких псів здатне на ковбаски. Інші пси даремне вичікують на ласку, зі здивуванням та завистю споглядають на довгошерстих псів, яких китайці майже силоміць годують — аж вирівняються їм боки, аж завяжеться під шкурою сальце.

Тепер уже іншими очима, без спочування, споглядаю на тамтих „покривджених" псів, яким відмовили харчу з огляду на їх нерасовість. Яке щастя часом бути „нерасовим"!

Але як гляну на ситих псів, що пересичені сплять під мурами крамниць, де на стінах у сонці сушать жердки зі собачими вже готовими ковбасками — (кожний вичікує на свій день), то мимохіть бунтуюся проти їх несвідомости.

Куди дівся їх інстинкт?

Чи вони не розуміють, не прочувають свого близького кінця?

А може й розуміють, хоч воліють два-три тижні ситого життя, ніж роки нужди, яку закінчить довга агонія голодової смерти. Хто знає?

Чи такою самою психольоґією не жили й люди підчас останньої війни. Раз наїстись і вмерти

Сьогодні у тій дільниці я бачила зовсім веселу пригоду. Не щодень тут таке трапляється!

На одній широкім подвірі сиділи дві китаянки, що стригли ножицями шерсть з живого пса. Тут треба додати коментар, що не тільки собаче мясо служить на ковбаски, але й їх шерсть на бите сукно та шкура на сідла або гамівці.

Біла шерсть цього пса була виїмково м'ягка, а боки такі округлі, що китаянка-власниця чванилася тим добутком перед своєю сусідкою, що помагала їй у роботі. Сусідка у захопленні охала й ахала, сплескувала в долоні та вибухала сміхом. З цього ентузіязму скористав напів обстрижений пес, вислизнувся їм із рук, вистрибнув кріз відчинену браму та чимчикув геть мов стріла. Своїм півстриженим виглядом він викликував загальний сміх китайців, що працювали біля своїх крамничок.

Дивно, що ніхто з них не поспішав зупинити втікача. Тільки дві китаянки швиденько стрибали на своїх карликових ніжках, у злодійні очі за пропавшим псом. Юрба реготалася з їх „несправедливо" сміялася.

Звичайно, що це „несправедливо" сміятися — подумала я, — бо вжеж що це велика досада та страта годувати кілька тижнів якогось там приблуду та ще й підстригти його на те, щоб він втік вам зпід самого носа, а може ще, щоб хто інший з нього скористав. Це моє розуміння однак чаю китаянок не перешкодило мені щиро радіти за цього пса, що прохитрився добре повоїти за цілих три тижні, а потім, у сам свій „судний день", вистрибнути на волю!

Ще один доказ, що нема одної правди — вона майже завсіди має два боки.

Я переконана, з приємністю, що від тепер, використовуючи якості своєї „зорзолідновіної" раси та досвід своєї першої утечі, він до самої смерти буде добре їсти та втікати від кожного „судного дня". Цей пес ... віддасть ціль людської доброзичливости.

кіз чи організацій, звязане з великими труднощами, одначе вони не так значні, щоб не можна їх поконати. Успішний вислід заходів у цім напрямку запевнює передовсім заява президента в декреті від 30. V. 1930 р. про можливість для Православної Церкви в Польщі „відновити тепер свій звязок з історичним минулим“, а також і те, що вона не може бути менше правна, ніж інші релігійні організації, для котрих вибір власного проводу є внутрішнім питанням. Цього права православна людність повинна домагатися, а обовязок Української Парляментарної Репрезентації допомогти їй це природне право здобути, чи власне сказати — його відновити.

### ЗА ПОШАНУВАННЯ КАНОНІЧНОГО ПРАВА ЦЕРКВИ.

Якщо відродження давньої виборчої традиції вважати за другу умовину направи церковних відносин, то **пошанування канонічного права Церкви буде третьою.** Пошанування це повинно бути подвійне: зовнішнє — з боку адміністраційних чинників як доказ, що Правосл. Церква признана державою, і внутрішне, з боку самої єрархії, як доказ, що церковне життя плине відповідно до своєї цілі, а церковна свобода не надуживається для невластивих інтересів. Нема чого й казати, що обидва ці моменти нині відносяться до царини лише бажань. І здається, у внутрішнім житті Церкви непошанування її права пішло навіть без порівнання дальше, ніж у зовнішньому, в котрому відчувається лише брак законодатної регляментації. Найбільш яскравим прикладом вказаного непошанування являються так звані розводи. Одначе п. посол С. Хруцький взяв їх в оборону і сказав у своїй промові ось що: „Православна Церква дає розводи в границях своєї канонічної компетенції і на підставі обовязуючого в Польщі подружного права з 1836 р.“, яке — доказує він — є польським національним законом.

### СПРАВА РОЗВОДІВ.

Не цікавлячись питанням, чи справді закон з 1836 р. є польським національним правом, кого він нині обовязує й чи сучасна шлюборозводна практика діється в його границях, обмежуємось лише до засадничого спростування: 1) розводи подруж дає не Православна Церква, а консисторії з наказу їх архієреїв; консисторіїж і Церква речі не однозначні; 2) Нинішня практика розводів суперечить канонічному праву Церкви; тих причин, що задля них кожний може виробити собі в православній консисторії розвід, не вказано канонічним кодексом Православної Церкви та джерелами права, визнаними статутом про „внутрішне канонічне впорядкування Св. Автокеф. Польської Правосл. Церкви“ з 1.XII. 1925 р.; не діяли вони до 1927 р. навіть суперечать Слову Божому, православно-церковним канонам і переданню та й сама варшавська митрополія признається, що вона „несколько расширіла“ приводи до розводу (Правосл. Календар 1932 р., стор. 65); 3) Названа практика це велике надужиття взагалі, а з погляду процесуального зокрема; 4) Розводи велике моральне зло, страшна хвороба, що ґанґренує родину, — цю засадничу комірку суспільного життя; 5) Вони є одним зі способів матеріяльної експльоатації населення, головно українського. Які астрономічні суми пливуть з них до архієрейських гаманців, можна собі уявити з того, що засаднича оплата одного розводу виносить 300 зол., а з апеляцією й так зв. „зняттям покути“ 582—732 зол.; це — лише на Волині, а у Варшаві — приблизно на 65 проц. дорожче...

Тому, з огляду на зазначені дані, боронити розводи значить відстоювати непошанування церковного права внутрі самої Церкви. Навпаки, коли справа про них вийшла на публичне форум, — а скоро чи пізно вона мусіла вийти, — то це **слушний момент зголосити домагання щодо канонічного устрою в Церкві, одночасно з вимогами персональної єрархічної реформи.**

Треба ще й те памятати, що як з цими вимогами не виступить українське громадянство, то ніхто інший не буде морочити собі ними голови.

**О. прот. П. Табінський.**



## Ревізії та арештування в Чехословаччині.

Поліція на Мораві, Шлеську та в частині Словаччини переводить домашні ревізії в людей, яких підозріває, що вони гакенкрайцлери. Шукають летючок і тайних інструкцій, які на днях нелегально розіслано членам тієї розвязаної партії. Ревізії були — крім кількох випадків — безуспішні. У летючках сказано, що небаром Австрія визволиться, себто злучиться з Німеччиною, потім прийде черга на чехословацьку територію, замешкану німцями.

Поліція арештувала багато людей, яким доказала, що поширювали такі летючки. Арештування були в Оломуці, Чеському Тешині, Опаві й деяких північно-чеських містах. Арештували теж кілька осіб на Словаччині, головно на мадярському кордоні. В Кошицях арештували Олену Деметрову, заняту в графині Форґач, у Рожняві перевели домашню ревізію в хаті книгаря Йос. Фухса, якого підозрівають у протидержавній пропаганді. У Плешівці арештували одного залізничника, в Рімавській Соботі арештували Мартина Рабоя, підозрілого в шпіонажі.

# З життя „Рідної Школи“.

**Члени. — Кружки. — Безпосередній звязок. — Комісії. — Апель до нашого загалу.**

З кінцем 1933 р. мала „Р. Ш.“ 55.958 членів, що були згуртовані в 1434 місцевих Кружках. З днем 15. лютого має вже „Р. Ш.“ 59.302 членів і 1553 Кружків. Дуже відрадне явище — це поширення рідношкільної організації на Лемківщині. Вся заслуга у цьому паде на Кружок „Р. Ш.“ в Сяноці, що відбув низку анкет у повітах Горлиці, Новий Санч, Грибів і Ряшів. Не менше відрадний факт і те, що попри Повітові Кружки, які ведуть постійну орґанізаційну діяльність (Львів, Станиславів, Сянік, Монастириська), живу діяльність розвинули Кружки „Р. Ш.“ в Тлустому, Підгайцях, Скалаті; останній головно в напрямі заснування нових Кружків. Назагал усюди йде праця жвавіше, хоча декуди ще доривочно. До менше діяльних Кружків, як наприклад Глиняни, Жидачів, Журавно, Президія Головної Управи „Р. Ш.“ вислала відповідні поклики. Завдаток на кращий розвиток дає Кружок у Сокалі, де від Різдвяних Свят працює рухливий урядовець. Також працюють Кружки в Бродах, Добромилі, Миколаєві, Рогатині, Теребовлі.

Помалу навязується також безпосередній звязок із широкими кругами громадянства. Голова Т-ва виїзджав у рідношкільних справах до Станиславова, Яворова, Перемишля. Через своїх відпоручників брало Т-во участь з освітній конференції в Мостиськах, а також у цілій низці святочних улаштувань українського громадянства міста Львова. Навязанню живіших, безпосередніх взаємин із краєм стоять на перепоні скупі фонди, які на ту ціль може видати Головна Управа. Зарадити цьому далося би в той спосіб, що покриття невеликого зрештою видатку, получeного з виїздкою делеґата в одно місце, взяв би на себе дотичний Кружок.

Для плянового ведення рідношкільної виховної акції покликала Головна Управа „Р. Ш.“ до життя різні комісії, а саме:1) **комісію правно-устроєву;** 2) **ком. правно-програмову** з секціями, а) народньою, і б) середнього шкільництва і в) секцією видавничою; 3) **ком. передшкільного виховання;** 4) **ком. позашкільного виховання;** 5) **ком. шкіл фахових;** 6) **ком. професійного порадництва** і 7) **ком. позичкову.** Ці комісії забралися вже до діла, розділяючи між своїх членів реферати й орґанізуючи відповідні курси. І так: старанням комісії професійного порадництва намічено цілий цикль прилюдних викладів, що своїм предметом і способом підходу торкатимуться місцями дуже болючого питання нашої дійсности, тобто безробіття інтеліґенції. Ці виклади почнуться вже дня 17. лютого рефератом проф. Мечника п. н. „Психотехніка та її значіння для практичного життя“. — Короткі змісти тих рефератів будуть поміщувані в журналі „Рідна Школа“.— Від 1. березня ц. р. буде відкритий курс для вишколення провідниць дітчих садків.

Вже з цього короткого перегляду бачимо, що в „Рідній Школі“ йде інтенсивна і плянова праця в орґанізаційному і виховному напрямі і що „Рідна Школа“ може виказатися немалими річевими і чисельними успіхами. Річ тепер у тому, щоби й громадянство підтримало не словами, а таксамо річево і чисельно ділами діяльність цієї такої важної в теперішніх часах установи, підписуючи масово внутрішню позичку „Р. Ш.“ і цим дало доказ, що воно як слід оцінює і розуміє значіння й вартість цієї дійсно рідної установи.

## Бомбовий замах.

ПАРИЖ, 15. 2. ПАТ. З Мадриду повідомляють, що на передмісті виконано бомбовий замах. Вибух знищив склад будівельних матеріялів. В ріжних дільницях міста прийшло до сутичок між страйкарами і поліцією. Демонстранти пробували підпалити каплиці і трамвайний віз. Поліція розігнала демонстрантів.

—o—

## Сувіч у Будапешті.

БУДАПЕШТ, 15. 2. ПАТ. Італійський державний підсекретар Сувіч приїде до Будапешту в суботу й побуде кілька днів. Це ревізита за останній побут премієра Ґембеша у Римі.

—o—

## По широкому світі.

— Префектом поліції в Парижі іменований знову Шіяп. Іменування його президентом Марока відкликали.

— Австрійська влада обсадила цілу границю від Чехословаччини сильними стежами, щоби не позволити ніодному шуцбундівцеві втекти за границю.

— Гроші соц.-демократичної партії у віденських банках сконфісковано, причому арештовано 14 банкових урядовців, що передали партійні гроші Шуцбундові.



## НОВИНКИ

— **Українська сучасна музика.** На таку тему виголосив проф. Антін Рудницький відчит 16. ц. м. в Українськім Науковім Інституті в Берліні.

— **Вибір звання** і відповідна підготовка до нього — це основна життєва проблема молодої людини. Фахове порадництво є пекучою суспільною потребою. Виклад на цю тему виголосить проф. П. Мечник п. н.: „Психотехніка та її значіння для практичного життя“. Виклад відбудеться 17. лютого ц. р. в домівці Рідної Школи при вул. Словацького 14/III. Початок в год. 6. вечором.

— **Арештування.** В Теребовлі арештувала поліція учеників ґімназії Литвинка й Шуткалюка і перевезли їх до вязниці в Чорткові. — В Ст. Градиського в Колках перевела поліція ревізію, що тривала від 11. до 3. вночі, але не дала ніякого висліду.

— **Заборона „Сільського Господаря“.** У Васьківцях кремянецького повіту пробували селяни заснувати Кружок „Сільського Господаря“. Відповідне подання внесено до старостава, але воно не дало дозволу на його оснування. Основники т-ва внесли відклик до воєвідства в Луцьку, звідки кілька днів тому дістали письмо з датою 8. січня 1934, яким воєвідство рішення старостава затвердило, мотивуючи можливостями публичного неспокою і ладу. (—)

— **Український Січовий Союз і III. Робітнича Олімпіяда** Чехословаччини. У днях 4—9. липня ц. р. відбудеться у Празі III. Робітнича Олімпіяда, на яку вже тепер зголосили свою участь робітничі спортові орґанізації Америки, Югославії, Латвії, Мадярщини, Австрії й Румунії. Український Січовий Союз за кордоном, з осідком у Празі підготовляється до виступу на цій Олімпіяді, де хоче виставити хоч 100 змагуників, ще репрезентувалиб українські спортові орґанізації. Тому, що їх приїзд й удержання у Празі вимагає фондів, Український Січовий Союз видав відозву до українців, щоби на ту ціль надсилати свої датки. (—)

— **Як шанують рідну мову.** В процесі одної нашої установи з п. Софроном Ференцевичем, українським кравцем, Львів, вул. Домініканська 11, п. Ференцевич поставив у суді внесок, щоби та установа предложила для нього переклад української жалоби в мові польській. (Ч. 11. Е. 615/33. Суд городський міський у Львові). Видно, що п. Ференцевич не хоче розуміти української мови, хоч має претенсію, щоб українська суспільність його підтримувала.

— **Гуцульська мода у Варшаві.** З Варшави пишуть нам, що тамтешні фабрики шоколяд і цукорків випустили на ринок кільканацять зразків нових своїх виробів, опакованих в гуцульські оригінальні коробки, глечики і збанятка. Це опакування, зрештою дуже дешеве, виглядає дуже ефектовно і приманює покупця. Цікаво тільки, чи те опакування спроваджують справді з Гуцульщини і чи гуцули користають на цьому. (—)

— **Дальші парцеляції.** Земельний уряд в Тернополі дозволив дальшою чергою розпарцелювати великі посілости в таких селах: Коропець, передмістя Нагірянка і Жизномір пов. Бучач, Дібще, Кальне і Будилів пов. Бережани, Нуще пов. Зборів, Бенів і Снович пов. Золочів, Увисла пов. Копичинці, Солова пов. Перемишляни, Сморжів пов. Радехів, Мовчанівка, Підволочиська і Качанівка пов. Скалат, Ласківці пов. Теребовля та Купчинці, Ладичин, Біла, Волиця, Буцнів і Стегниківці пов. Тернопіль. Загалом мають у цих селах розпарцелювати 597 га землі. (—)

— **Засудили б. начальника арештів.** У карнім суді у Львові закінчилася в четвер розправа проти бувш. начальника міських арештів Ст. Кропівніцького, обвинуваченого в крадежі 12.471 зол. на шкоду магістрату та захисту Братів Альбертинів. Трибунал засудив Кропівніцького на 3 роки вязниці та втрату гор. прав на 10 літ, а признав його винним крадежі 7.321 зол. Засуджений вніс апеляцію.

— **Краєва хроніка.** Буджет м. Львова устійнено на 20.386.614 зол. — У Станиславові арештували шевця Пляховського, який висилав свою дочку на вулицю і змушував до проституції, хоча вона була учениця й мала всього 14 літ. Справу викрито щойно після одної поліційної облави, коли лікар найшов у нещасної дитини важку венеричну недугу.

— **Влом до „Народної Торговлі" в Перемишлі.** Кілька днів тому вломилися невідомі злочинці, що зрештою вже довший час бушують по Перемишлі, до філії „Народної Торговлі", що находиться при вул. Марійській ч. 4 в цьому місті й забрали велику кількість тютюну й шоколяд. Шкода доходить до 2.000 зол. (—)

— **Ґімн. ученик підробляв гроші?** Від довшого часу у Станиславові появлялися масово підроблені 1-золотівки, 20- і 10-грошівки і поліція щойно по довгих розшуків виявила, що їх кольпортують з крамниці заліза Шарферової. Переведена в неї ревізія найшла не тільки все потрібне до виробу грошей приладдя, але й устійнила, що їх робив 18-літній Ізраель Шарфер, уч. 6. ґімн. кл. і його 24-літня сестра Жанета. Обоїх арештували. (—)

— **Траґічний кінець жарту.** В касарні 10. дивізіону артилерії в Ярославі стався такий випадок: Вояк Василевич в жартах з товаришами получив електричні проводи з клямкою при входових дверях. Вояк Баран, що йшов до салі і стоючи на мокрій глині, впав, моментально вбитий громовиною. (—)

— **Вбили всю жидівську родину.** В містечку Бложова Дол. біля Ряшева вбили бандити 54-літню власничку дому та крамниці Марію Герцберґ, її 30-літнього сина та 70-літнього шурина Герцберґерихи Юду Хаіма Ґайґера. Герцберґериху зарубали, а сина та шурина застрілили. Хату сплюндрували та забрали всього лише кільканацять золотих, які найшли в комоді. Більша готівка остала непорушена в касетці в сховку. Ще двоє дітей Герцберґерихи ночувало в іншій хаті, тому не згинули. Після доконання душогубства бандити замкнули хату на колодку. Душогубство запримітив син і дочка Герцберґерихи, які вранці прийшли сюди з наймичкою.

— **Арештували 27 литовців.** На Виленщині арештували 27 литовців. Їм закидують протипольську пропаганду в литовському шкільництві.

— **Гора осунулася.** У Фоссомброне в околиці Больоньї (Італія) осунулася внаслідок незвичайних сніжних опадів земля обємом щонайменш пів міліона куб. м. і з висоти 100 м. впала на 6 хат. Рятункові кольони добули досі зпід руїн 11 вбитих і кількох ранених. В тій самій околиці була недавно катастрофальна лявіна.

— **Шмелінґ втратив світове мистецтво.** У Філядельфії відбулися боксерські змагання Макса Шмелінґа з молодим американцем Стівом Еймасом, що стали для першого з них катастрофальними. З 12 рунд Шмелінґ переміг тільки у другій а в 10-ій тільки ґонґ вирятував його від кнокавту. Після останньої 12-ої рунди Шмелінґ був такий ослаблений, що переможцем визнано Еймаса. Змагання викликали незвичайне зацікавлення; всі 6000 білетів були продані на кілька днів заздалегідь і дали аранжерам змагу 50.000 дол. прибутку. Роля Шмелінґа, як міжнародного мистця боксу скінчилася на довший час. (—)

— **Стала письменницею на 84-ому році.** Мати відомого англійського письменника Кенет-Інґрема, якій тепер 84 роки, написала й видала першу свою книжку „Стара стріча". „Все непокоїтися тим, що мода змінюється, сердитися на теперішню літературу, критикувати постип — це неохибні признаки надходячої старости" — такою передмовою починається книжка 84-літньої письменниці, яка зараховується, до поступових жінок. Інґремова згадує в книжці порожнечу своїх литячих літ, не виросла в довірливій родині, тому батьків не любила, бо були для неї чужими. „Теперішня молодь — каже далі Інґремова — серіозна, отверта та незалежна. Не терплю, коли хто в моїй присутності обвинувачує молодь, що не хоче йти слідами та по традиції старших поколінь."

— **През. Масарик для закарпатських калік.** Президент Чехословаччини Масарик подарував 400 тисяч ч. к. на заведення для калік у Мукачеві, яке відкрили 20. січня ц. р.

— **Крівавий бунт вязнів.** У Валя Валя, де находиться найбільша вязниця стейту Вашинґтон, вибух бунт вязнів. Після спільного обіду вязні добули ножів і інших предметів, перепачкованих до вязниці, і кинулися на сторожів, убиваючи одного та ранячи тяжко двох. Обезвладнивши іншу сторожу, вязні кинулися до брами, однак там засипали їх кулі зі скорострілу, що находився на недалекій вежі. Вязні завернули назад. 6 із них упало вбитих, 12 тяжко ранених, інші піддалися.

— **„Челюскін" на дні моря.** У віддалі 155 миль від Нордкапу затонув, розчавлений ледами, найбільший совітський криголом „Челюскін". Радіограма про цей випадок, яку надали з місця катастрофи, повідомляє, що залога по геройськи рятувала дві години шатра, літаки, радіоапарати і ін. з нутра пароплаву, хоча його дзьоб був уже в воді, при чому згинув один моряк. Решта залоги, що почала будувати бараки і має мішки до спання, дожидає допомоги, яку із літаками і псами вислано з Нордкапу. (—)

— **Ріжні вістки.** В Берліні присудили на стерилізацію одного шевця, що звів дві свої сестри. — У Софії скінчився процес моряків-комуністів присудом 12 з них на смерть і 27 на тверднию, 39 підсудних звільнили від вини й кари. — Джозефіні Бекер не дозволили вдруге приїхати до Польщі на танкові пописи. — У Туреччині викрили протидержавну комуністичну акцію, в Анкарі (Анґорі) арештували 25 комуністів, м. і. і славного поета Назіма Гікета. — Провідника комуністичної організації в Шавіль недалеко Версалю найшли мертвого в калюжі крови. На тілі його була велика рана. — Льондонський звіринець дістав найнебезпечнішого вужа, королівську корбу довгу на 14 стіп. Прикметою її є, що їсть лише спеціяльний рід вужів із Далекого Сходу, тому щоби цей вуж нажерся, за кожним разом звіринець видає на це два фунти стерлінґів і 10 шілінґів. На щастя цей вуж їсть лише раз на два тижні.

—o—

# Спорт.

## ЛЕШАТАРСЬКІ СКОКИ ЗА МИСТЕЦТВО КРАЮ.

Лешатарські змагання у скоках, що відбулися у Львові на Погулянці на малій скічні, зібрали ок. 100 видців (мин. року було до 200). Та проте зацікавлення змаганнями було велике.

У змаганнях переміг Мартинович (УССК) 252 точок, скоки 15, 16.5 і 16.5 метра.

2) Хамула, Плай, 255.6 точок, скоки 11.5, 16.5, 11.5
3) Сліпко, УССК, 250.75 т., скоки 13, 15, 14 м.
4) Рожанківський Я., КЛК, 235 т., скока 17 м. з упадком, 18 м., 18 м.
5) Пелющак, Сокіл Клепарів, 205.25 т., скоки 15, 17 з упадком 16.5 м.
6) Назар, Плай, 171.75 м. 10, 13 з упадком, 16.5 м.
7) Рибачек, УССК, 149.1 м. скоки 11.5 з упадком, 12.5 і 11 м.
8) Маруняк, УССК, 142, 125, 10.5 м., 15 з упадком, 13 м.
9) Гнатейко, КЛК, 131 м.

Найкращий стиль мав Рожанківський. Мав він найдовші скоки, 18 м. У загальній клясифікації зашкодив йому скок з упадком, що пересунув його на четверте місце. З інших змагунів вибивалися: Пелющак і Хамула.

Судейські обовязки сповняли: п. Біленька, проф. Гайдучок, д-р Мриц, мр. Рак, Назар та ін.

## СПОРТ ЗА КОРДОНОМ.

ТОРІНО. **Австрія — Італія 4:2 (3:0).** Сенсаційна перемога австрійських копунів у перших цьогорічних змаганнях за чашу Европи, не зважаючи на суддю Мерсета з Бельгії, що форитував увесь час італійців. Видців 55.000, що по скінчених змаганнях витали австрійську дружину оваційно, забувши про свій італійський патріотизм. Ті змагання дали 513.000 лірів приходу.

ТРИЕСТ. **Італія Б — Австрія Б 2:0 (2:0).** Видців 15.0000.



## Закордонне радіо.

**Пятниця, 16. лютого 1934.**

**Відень** (506,8) 17·20 Арії та пісні, 21·00 Симф. концерт, **Братислава** (298,8) 20·40 Словацькі пісні, **Прага** (470,2) 19·35 Концерт, **Париж** (1724) 13·30 Концерт, 21·45 „Венецький купець" траг. Шекспіра, **Атльона** (531) 20·30, 22·15 Спів, **Білгород** (437,3) 19·00 Пісні, **Берлін** (356,7) 20·35 Сучасна музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·25 Ісляндські пісні, 18·25 Скрипка, **Ляйпціг** (372,2) 16·00 Спів, 16·00 Концерт, 20·10 Оп. музика, **Будапешт** (549,5) 13·30 Циг. музика, 18·10 Джез, 19·30 Опера, **Рим** (420,8) 20·45 Концерт.

**Субота, 17. лютого 1934.**

**Відень** (506,8) 17·20 Концерт, **Братислава** (298,8) 19·35 Популярна музика, **Брно** (325,4) 11·05 Концерт, 15·45 Бабусині оповідання, 20·05 „Похвала танцю" музика й поезія, **Кошиці** (269,5) 12·30 Концерт, **Париж** (1724) 21·00 „Дона Франческіта" оп. Вівеса, **Атльона** (531) 20·00 „Богема" оп. Пучінія, **Білгород** (437,3) 16·45, 19·00 Популярні мельодії, пісоньки, **Люблина** (569,3) 20·45 Вокальний концерт, **Ковно** (1935) 20·20 Спів, **Берлін** (356,7) 14·35 Пісні Штравса, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·20 Солісти, 18·20, 21·00 Весела програма, **Ляйпціг** (382,2) 20·10 „Моя сестра та я" муз. комедія Бенацького, **Мінхен** (405,4) 14·45 Музика, пісні, **Мілянер** (522,6) 18·00 Пісні, 19·00 Нова німецька музика 20·15 „Рітер Пасман" оп. Штравса, **Будапешт** (549,5) 13·30, 17·00 21·30 Музика, 20·00 Популярні арії, циг. музика, **Рим** (420,8) 13·30, 17·30 Музика.

## Львівське радіо.

**Пятниця, 16. лютого 1934.**

7·00—8·00 Ранішня авдиція, 12·05, 12·33 Концерт сальонової музики, 15·25 Збіжева біржа, 15·30 Господарські сповіщ., 15·40 Конкурс теноїв (грам. плити), 16·10 На службі милосердя, 16·18 Легка музика з грам. плит. 16·40 Серед книжок, 16·55 Спів, 17·20 Музика на два фортепіяни, 17·50 Наука стенографії, 18·00 Відч. для учителів „Школа давня та сьогоднішня", 18·20 Легка музика, 19·05 Всячина та грам. плити, 19·25 Фейлетон, 19·36 Спортові вістки, 19·43 Сніговий комунікат, 19·55 Сільна реруМ. 20·00 Вибрані думки, 20·02 Муз. балачка, 20·15 Сел. концерт, літ. новини, 22·40, 23·05 Танкова музика.

**Субота, 17. лютого 1934**

7·00—8·00 Ранішня авдиція, 12·05, 12·33 Популярна музика з гр. плит, 13·30 Господарські вістки, 15·55 Ґрам. плити, 16·06 Авдиція для хорих, концерт оркестри, 16·40 Лекція фр. мови, 17·55 Легка музика, спів, 17·50 Моди, 18·00 Репертуар, 18·20 Сальонова музика з грам. плит, 18·40 Хор Дана, 19·15 Всячина, 19·25 Оповідання „Бабуся", 19·40, 19·43 Спортові вістки, 19·55 Сільна рерум, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Концерт естонської музики, 21·00 Почт. техн. скринька, 21·15 Сільна рерум, 21·20 Шопенівський концерт, 22·00 Румунський відчит про Собіського, 22·15 Концерт форт. трія, скрипка, віольончеля, 23·05 Танкова музика.

## БІРЖА.

**ГРОШІ.**

Доляр 5.39—5.40, доляр кан. 5.37—5.38, шилінґи 0.98—0.99, фунти англ. 27.10—27.25, франки шв. 1.72—1.72 і пів, марки нім. 211—211 і пів, чеські кор. 0.24.70—0.24.80, франки фр. 0.34.75—0.34.80.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.